

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Priljeno: 18.09.2020., 08:13 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/19-01/201	376-08	
Urudžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-20-07	0	

d2550472

U IME REPUBLIKE HR

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Levaku, te zapisničarki [redacted] u upravnom sporu tužitelja [redacted] kojega zastupa opunomoćenica [redacted] odvjetnica u Zagrebu, [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, R. F. Mihanovića 9, [redacted] kojega zastupa opunomoćenica [redacted] prema generalnoj punomoći Su-31/14, uz sudjelovanje zainteresirane osobe [redacted] koju zastupa opunomoćenica [redacted] odvjetnica u Zajedničkom odvjetničkom uredu [redacted] [redacted] radi rješavanja spora korisnika i operatera, nakon zaključene javne i usmene rasprave dana 4. rujna 2020. godine, u nazočnosti opunomoćenika tužitelja i tuženika, a u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, dana 11. rujna 2020. godine,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/19-02/162, URBROJ: 376-04-19-6 od 30. rujna 2019. godine.

II. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova upravnog spora.

III. Nalaže se tužitelju naknaditi zainteresiranoj osobi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn, a u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu ovom sudu dana 20. studenog 2019. godine protiv odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/19-02/162, URBROJ: 376-04-19-6 od 30. rujna 2019. godine, kojom se u točki 1. izreke djelomično usvaja zahtjev tužitelja, kao korisnika poštanskih usluga za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom, kao davateljem poštanskih usluga, a u vezi s rješavanjem prigovora zbog oštećenja sadržaja pošiljke broj: [redacted] Prema točki 2. izreke zainteresirana osoba je dužna po podnesenom zahtjevu za naknadu štete, tužitelju isplatiti naknadu štete zbog oštećenja sadržaja pošiljke broj: [redacted] u iznosu od 1.250,00 kn, vratiti iznos na plaćene

cijene poštanske usluge i zakonske zatezne kamate, računajući od dana podnošenja zahtjeva za naknadu štete. U ostalom dijelu zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga, ovdje tužitelja odbija se kao neosnovan (točka 3. izreke odluke).

Tužitelj smatra da je tuženik pogrešno utvrdio činjenično stanje, jer iz priloženog računa broj: 8612/01/01 od 15. travnja 2019. godine proizlazi da je cijena predmetne kuhinjske ploče Bosch 4.776,70 kn, koji iznos nastale štete i potražuje od ovdje zainteresirane osobe, bez dodatnih šteta koje su za tužitelja mogle nastati, kao i izmakle dobiti. Isti je kupio predmetnu kuhinjsku ploču za navedeni iznos, a uslijed štete koju je tužitelju prouzročila ovdje zainteresirana osoba, nije mogao isporučiti predmetnu kuhinjsku ploču svojem kupcu, koji zbog toga nije tužitelju niti platio cijenu iste. Dakle, tužitelj je „ostao“ bez kuhinjske ploče, jer ju je zainteresirana osoba potpuno uništila, a istu je platio 4.776,70 kn. Nadalje, tužitelj je pogrešno primijenio materijalno pravo, jer je pogrešno tumačio djelomično citiranu odredbu članka 56. stavka 4. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“, broj: 144/12, 153/13. i 78/15.) – dalje: Zakon. Jer, tom odredbom je propisano da davatelj poštanskih usluga ne odgovora za izmaklu korist, između ostalog, u slučaju oštećenja, kao i za stvarnu štetu koja može nastati zbog oštećenja. Time se navedeno ne odnosi i ne primjenjuje na stvarnu štetu koja je i nastala uslijed utvrđene odgovornosti davatelja usluga. Tužitelj upućuje na utvrđeno činjenično stanje od strane tuženika, u kojem se navodi da je do štetnog događaja došlo prilikom obavljanja poštanske usluge u sustavu zainteresirane osobe, s time da ista u provedenom postupku nije otklonila svoju odgovornost za štetni događaj. Nadalje, isti je zaključio kako je za predmetni štetni događaj odgovorna ovdje zainteresirana osoba, kao pružatelj poštanske usluge, tijekom kojeg je došlo do potpunog oštećenja pošiljke, te se korisnikov prigovor smatra osnovanim i korisnik ostvaruje pravo na propisanu naknadu štete za potpuno oštećenje pošiljke. Tužitelj smatra kako odredbe Općih uvjeta zainteresirane osobe ne mogu derogirati zakonske odredbe, a posebno ističe da odredbe Zakona o obveznim odnosima jasno propisuju da oštećenik ima pravo na naknadu obične štete, kao i naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje štetnika.

Slijedom iznesenog tužitelj predlaže da sud poništi napadano rješenje, te predlaže da sud obveže tuženika na naknadu troškova upravnog spora.

U svom odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod razloga i navoda iznijetih u obrazloženju pobijanog rješenja, te predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev. Naime, tuženik je utvrdio kako tijekom izvršavanja poštanske usluge uručjenja predmetne pošiljke, u sustavu [] došlo do oštećenja sadržaja iste, te je tužitelju sukladno odredbama Zakona i Općih uvjeta [] dodijelio naknadu štete na ime oštećenja predmetne pošiljke u iznosu od 1.250,00 kn. Iz računa broj: 8612/01/01 po mišljenju tuženika nije razvidna cijena od 4.776,70 kn, te da tuženik, sukladno odredbama Općih uvjeta [] kojima je regulirana naknada štete i kojima je određeno da odgovornost za štete uključena u osnovnu cijenu usluge u domaćem ili međunarodnom prometu, odgovara iznosu nabavne vrijednosti robe bez PDV-a ili prodajne vrijednosti umanjene za 30 % bez PDV. Utvrđivanje iznosa nabavne vrijednosti ploče bez PDV-a nije od utjecaja na ispravni utvrđeni maksimalni iznos naknade štete. U svezi s tim tuženik se poziva na članak 56. stavak 4. Zakona, iz kojeg proizlazi zaključak da u slučaju kada je utvrđena odgovornost davatelja poštanske usluge, isti ne odgovora za izmaklu korist, a niti za stvarnu štetu koja je nastala uslijed njegove odgovornosti. Članak 57. stavak 9. Zakona određuje kako davatelj poštanskih usluga u svojim Općim uvjetima uređuje naknadu štete za poštanske pošiljke i usluge koje nisu obuhvaćene odredbama Zakona. Tuženik naglašava kako je utvrdio da je predmetni paket predan uz korištenje osnovne usluge Business paketa, i uz dvije dodatne usluge FDS/FSS fleksibilnu dostavu koja obuhvaća proaktivno obavješćavanje primatelja SMS i/ili mailom o vremenu dostave, te uz korištenje SPH (Special Handling) naknade za rukovanje s posebnim oprezom; da nije bilo ugovoreno dodatno

osiguranje, a niti je postajao neki drugi dogovor, koji bi išao u prilog tom da će se u slučaju eventualno štetnog događaja, kao naknada štete za oštećenje poštanske pošiljke isplatiti viši iznos od maksimalnog propisanog iznosa za naknadu štete Općim uvjetima [] U konkretnom slučaju primjenjuje se odredbe Zakona, a ne propisi građanskog prava, na koje se tužitelj poziva u tužbi. Eventualna pravna zaštita od eventualne povrede Zakona o obveznim odnosima ne pruža se u upravnom postupku, nego u građanskom sudskom parničnom postupku.

Zainteresirana osoba u svom odgovoru na tužbu predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja, te potražuje naknadu troškova upravnog spora. Pri tome zainteresirana osoba naglašava da je tužitelj bio unaprijed upozoren i savjetovan u vezi načina zaštite paketa, da je zakonom zabranjeno zainteresiranoj osobi otvarati pakete i na taj način eventualno intervenirati u vezi ispravnosti njihovog pakiranja, te da zaštita sporne pošiljke očigledno nije bila adekvatna. Zainteresirana osoba smatra da je učinila sve što je mogla da do štete ne dođe, te da je odgovornost za istu na strani tužitelja. Zainteresirana osoba ističe da se tužba djelomično temelji na pogrešnom tumačenju Zakona o obveznim odnosima i Zakona, te zanemarivanju jednog od pravničkih pravila: *lex specialis derogat legi generali* (specijalna norma koja uređuje samo jednu podvrstu nekog odnosa, ukida opću normu, koja joj proturječi). Tako Zakon o obveznim odnosima sadrži odredbe o odgovornosti za štetu, na koju se tužitelj poziva i iste imaju svoju primjenu i svrhu, koja dolazi do izražaja u situacijama u kojima ne postoji posebna norma, kojom se uređuje neki odnos. U konkretnom slučaju postoji posebna norma, koja se mora i primijeniti. U ovom slučaju se moraju primijeniti odredbe Zakona, s obzirom da se radi o djelatnosti zainteresirane osobe. Usluga koju je tužitelju pružena i zbog koje je nastao ovaj spor, je poštanska usluga, pa prednost primjene ima Zakon. Nadalje, tuženik se poziva na članak 44. Zakona, kojim je utvrđena obveza davatelja poštanskih usluga da donese Opće uvjete poslovanja, s jasno naznačenim bitnim sadržajem istih, kao i obvezom da se tekst Općih uvjeta poslovanja prije stupanja na snagu dostavi tuženiku, koji može, prije ili nakon objave Općih uvjeta davatelja poštanskih usluga, odlukom narediti izmjenu, dopunu ili ukidanje pojedinih odredaba Općih uvjeta ili Općih uvjeta u cijelosti. Taj dokument ne sadrži proizvoljne, a još manje nezakonite odredbe. Tužitelj je pristao poštivati određena pravila i uvjete, a što je potvrdio svojim potpisom Izjave o davanju naloga od 26. travnja 2018. godine. Ovakvo njegovo postupanje, odnosno tumačenje (ne) primjenjivosti Općih uvjeta poslovanja sugerira da ih je tužitelj spreman poštivati samo ukoliko mu ista idu u korist, a što je svakako protivno dobrim trgovačkim običajima.

Tužbeni zahtjev nije osnovan, a prema slobodnom uvjerenju suda, te na temelju razmatranja svih pravničkih i činjeničnih pitanja, shodno članku 55. stavku 3. Zakona o upravnim sporovima.

Tijekom postupka izvršen je uvid u cjelokupni spis predmeta, te spis tuženika, a posebice u odluku Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/19-02/162, URBROJ: 376-04-19-6 od 30. rujna 2019. godine (stranica 5-8 spisa), te očitovanje dostavne službe [] na prigovor korisnika [] na rješenje odštetnog zahtjeva za [] broj paketa: []

Kod donošenja odluke u ovom predmetu sud je polazio od sadržaja pobijanog rješenja od 30. rujna 2019. godine, kojom se u točki 1. izreke djelomično usvaja zahtjev tužitelja, kao korisnika poštanskih usluga za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom, kao davateljem poštanskih usluga, a u vezi s rješavanjem prigovora zbog oštećenja sadržaja pošiljke broj: [] Prema točki 2. izreke zainteresirana osoba je dužna po podnesenom zahtjevu za naknadu štete, tužitelju isplatiti naknadu štete zbog oštećenja sadržaja pošiljke broj: [] u iznosu od 1.250,00 kn, vratiti iznos naplaćene cijene poštanske usluge i zakonske zatezne kamate, računajući od dana podnošenja zahtjeva za naknadu štete. U ostalom dijelu zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga, ovdje tužitelja odbija se kao neosnovan (točka

3. izreke odluke). Tuženik ističe da iz dostavljenog očitovanja ovdje zainteresirane osobe, je utvrđeno da je tužitelj, kao korisnik usluga potvrdio svoj pristanak na uvjete suradnje sa [] da je predmetna pošiljka, broj: [] predana od strane tužitelja u sustav [] dana 16. travnja 2019. godine, za primateljicu [] Primitkom paketa u Područno skladište Šibenik uočeno je oštećenje, odnosno zveckanje stakla. Predmetni paket nije proslijeđen na isporuku, već je isti u dogovoru sa primateljem vraćen pošiljatelju 18. travnja 2019. godine. [] je zaprimio prigovor na oštećenje pošiljke 17. travnja 2019. godine, a koji je odbio 24. travnja 2019. godine kao neosnovan, uz obrazloženje da nedostaje zaštita u središnjom dijelu, te je kutija sačinjena od troslojnog kartona, a prema Općim uvjetima zbog osjetljivosti proizvoda trebala je biti sačinjena od čvršćeg materijala, minimalno peteroslojnog. Kutija je morala biti dodatno sanirana [] trakom kako se ne bi u potpunosti raspala. Prema Općim uvjetima točka 12. pošiljatelj je obvezan sve pakete zapakirati prema industrijskim standardima rukovanja paketa. Predmetnu odluku potvrdilo je i Povjerenstvo za zaštitu potrošača. Također, [] dostavlja fotografije iz kojih je vidljivo kako unutarnje pakiranje predmetne pošiljke čine dvije bočne stiroporne zaštite, dok u središnjem dijelu isto nedostaje, što predmetnu pošiljku čini osjetljivom na manipulacije. U odnosu na dio prigovora, koji se odnosi na isporuku paketa s naznakama oštećenja navodi se kako je primatelju ponuđena mogućnost pregledavanja sadržaja paketa sa mogućnošću preuzimanja istog, te ukoliko primatelj ne želi preuzeti pošiljku pod bilo kojim okolnostima nema potrebe za komisijskim otvaranjem paketa. U odnosu na navode o lijepljenju paketa [] trakom, tuženik ističe, kako je obzirom da je tijekom manipulacije došlo do djelomičnog odvajanja ambalaže na bočnim stranicama, isto bilo nužno, budući da su morali sanirati ambalažu, pa se isto ne može dovesti u vezu sa oštećenjem. Neistiniti su navodi korisnika da je u svrhu dokazivanja oštećenja obavljeno saslušanje [] obzirom da je vozač pri isporuci ponudio zapisnik o oštećenju i mogućnost pregledavanja sadržaja, što je ista odbila, a nakon čega je paket vraćen pošiljatelju, s time da nije s nikim drugim komunicirao u vezi sporne pošiljke. Pri tome se tuženik poziva na članak 55. Zakona o poštanskim uslugama, prema kojemu u slučaju spora korisnik može tuženiku podnijeti zahtjev za rješavanje spora u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača pri davatelju usluga. U konkretnom slučaju je korisnik pokrenuo rješavanje spora, jer nije bio zadovoljan načinom na koji je [] lježio prigovor i pritužbu, te nije ostvario pravo na naknadu štete za predmetno oštećenje pošiljke. U svojem zahtjevu korisnik, ovdje tužitelj tvrdi da je odbijanje prigovora neutemeljeno i pogrešno, te smatra da je do oštećenja došlo krivnjom [] i potražuje naknadu cjelokupne štete. [] je dostavio očitovanje, prema kojemu zahtjev za naknadu štete nije prihvaćen, jer paket nije bio zapakiran prema Općim uvjetima. U postupku je sudjelovao i korisnik, koji u svom očitovanju ističe, kako je iz dostavljene izdatnice 274/003 jasno vidljivo da je preuzimatelj pošiljke potvrdio kako je proizvod pregledan i preuzet bez vidljivih vanjskih oštećenja i sa svom zakonski propisanom pratećom dokumentacijom, pa zahtijeva isplatu cjelokupne naknade štete, koja prema računu, broj: 8612/01/01 iznosi 3.821,36 kn. U postupku pred tuženikom, na temelju cjelokupne dokumentacije, utvrđeno je kako je sadržaj predmetne pošiljke bila kuhinjska ploča marke Bosch, koja je bila zapakirana u originalnu ambalažu i da je ista, sukladno članku 5. Općih uvjeta poslovanja za ostale poštanske usluge [] kao lomljiva roba bila adekvatno zaštićena, na način da je ista pretežnim dijelom bila umotana u stiropor i da je za istu bila ugovorena odgovarajuća dodatna usluga SPH (Special Handling). Iz fotografija koje prileži spisu utvrđeno je kako je kutija bila optimalno iskorištena, da je ista bila odgovarajućih dimenzija i kvalitete materijala za pakiranje. Naglašava se da se prema citiranom članku Općih uvjeta, kao adekvatna vanjska ambalaža uzima i istovjetni materijal koji zadržava oblik pakiranja, a što je u konkretnom slučaju bilo i ostvareno. U provedenom postupku [] nije otklonio svoju odgovornost za štetni događaj, niti je isti, nakon što je u Područnom skladištu Šibenik

uočeno oštećenje pošiljke, postupio sukladno članku 36. Zakona o poštanskim uslugama i sastavio zapisnik o oštećenju pošiljke, a niti je u provedenom postupku uspio osporiti korisnikove navode o odgovarajućem pakiranju. Stoga tuženik zaključuje, kako je za predmetni štetni događaj odgovoran [] kao pružatelj poštanske usluge, tijekom kojeg je došlo do potpunog oštećenja pošiljke, pa se korisnikov prigovor smatra osnovanim i isti ostvaruje pravo na propisanu naknadu štete za potpuno oštećenje pošiljke. Isti navodi da Zakon o poštanskim uslugama propisuje da davatelj poštanskih usluga odgovara za oštećenje ili umanjene sadržaja pošiljke, s time da davatelj usluge u svojim općim uvjetima uređuje naknadu štete za pošiljke, koje nisu obuhvaćene odredbama ZPU. Visina iznosa naknade štete ovisi o vrsti izabrane, odnosno korištene usluge, te vrsti štetnog događaja. Članak 56. stavak 4. ZPU propisuje kako davatelj poštanskih usluga ne odgovara za izmaklu korist, a niti za stvarnu štetu koja bi mogla nastati zbog gubitka, oštećenja ili umanjenja sadržaja pošiljke, s time da članak 16. Općih uvjeta [] propisuje, kako će za potpuno oštećenje paketa [] isplatiti pošiljatelju ili drugoj ovlaštenoj osobi za pakete u unutarnjem prometu naknadu štete u visini peterostrukog iznosa naplaćene cijene poštanske usluge. Nadalje, odgovornost za naknadu štete, uključena u osnovnu cijenu u domaćem i međunarodnom prometu, odgovara iznosu nabavne vrijednosti robe bez PDV-a ili prodajne vrijednosti umanjene za 30 % bez PDV ili cijene zamjene ili popravka, a kojoj se pribraja i cijena usluge, osim u slučaju drukčijeg dogovora između klijenta i [] te može iznositi najviše 1.250,00 kn, ali ne manje od trostrukog, odnosno peterostrukog iznosa poštarine u domaćem prometu, odnosno definiranim aktima Svjetske poštanske Unije u međunarodnom prometu. Obzirom da je u postupku utvrđen kako korisnik nije ugovorio poštansku uslugu, koja bi uključivala dodatno osiguranje, odnosno u konkretnom slučaju nije se radilo o pošiljci s označenom vrijednosti, tuženik je djelomično usvojio zahtjev korisnika za rješavanje spora, te istom pripada pravo na naknadu štete u iznosu od 1.250,00 kn. Uz naknadu štete korisnik ostvaruje pravo i na povrat naplaćene cijene poštanske usluge, s obzirom da usluga nije obavljena, te isplatu zakonskih zateznih kamata računajući od dana podnošenja zahtjeva za naknadu štete, a sve sukladno članku 57. ZPU.

Sud smatra da je pobijana odluka zasnovana na zakonu, te je prihvatio stajalište tuženika da je za predmetni štetni događaj odgovoran [] kao pružatelj poštanske usluge, tijekom koje je došlo do potpunog oštećenja pošiljke, te se korisnikov prigovor smatra osnovanim i korisnik ostvaruje pravo na propisanu naknadu štete za potpuno oštećenje pošiljke. U odnosu na odgovornost davatelja usluge i naknadu štete, članak 56. stavak 2. točka 1. Zakona propisuje da u unutarnjem prometu davatelj poštanskih usluga odgovara za gubitak ili oštećenje poštanske pošiljke ili umanjene njezinog sadržaja, dok stavak 4. istog članka propisuje da davatelj poštanskih usluga ne odgovara za izmaklu korist, niti za stvarnu štetu koja može nastati zbog gubitka, oštećenja ili umanjenja sadržaja poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke, te u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti. Nadalje, članak 57. stavak 2. točka 1.a) Zakona propisuje da je davatelj poštanskih usluga obvezan pošiljatelju ili drugoj ovlaštenoj osobi isplatiti za pošiljke u unutarnjem prometu naknadu štete za gubitak, potpuno oštećenje ili umanjene sadržaja preporučene pošiljke u visini peterostrukog iznosa naplaćene cijene poštanske usluge, dok točka 1.b) propisuje da davatelj poštanskih usluga obvezan pošiljatelju ili drugoj ovlaštenoj osobi isplatiti za pošiljke u unutarnjem prometu naknadu štete za gubitak, potpuno oštećenje ili umanjene sadržaja naknadu štete za gubitak, potpuno oštećenje ili umanjene sadržaja pošiljke s označenom vrijednosti u visini iznosa označene vrijednosti. Obzirom da je u postupku utvrđeno kako korisnik nije ugovorio poštansku uslugu koja bi uključivala dodatno osiguranje, odnosno u konkretnom slučaju nije se radilo o pošiljci s označenom vrijednosti, tužitelju kao korisniku poštanske usluge pripada pravo na naknadu štete u iznosu od 1.250,00 kn, te pravo i na povrat naplaćene cijene poštanske usluge, budući

usluga nije obavljena, kao i na isplatu zakonskih zatezних kamata računajući od dana podnošenja zahtjeva za naknadu štete. Pri tome je potrebno uputiti na članak 16. Općih uvjeta poslovanja za prijevoz i rukovanje paketima [] koji propisuje da će ovdje zainteresirana osoba, kao pružatelj poštanske usluge pošiljatelju ili drugoj ovlaštenoj osobi za pakete u unutarnjem prometu isplatiti naknadu štete za gubitak ili potpuno oštećenje u visini peterostrukog iznosa na plaćene cijene poštanske usluge. Odgovornost za štete uključena u osnovnu cijenu usluge u domaćem i međunarodnom prometu, odgovara iznosu nabavne vrijednosti robe bez PDV-a ili prodajne vrijednosti umanjene za 30 % bez PDV-a ili cijeni zamjene ili popravka, a kojoj se pribraja i cijena usluge, osim u slučaju drugačijeg dogovora između klijenta i ovdje zainteresirane osobe, te može iznositi najviše 1.250,00 kn, ali ne manje od trostrukog, odnosno peterostrukog iznosa poštarine u domaćem prometu, odnosno iznosa definiranim aktima Svjetske Poštanske Unije u međunarodnom prometu. U svezi s tim treba uputiti na izjavu o davanju naloga od strane tužitelja, prema kojoj tužitelj, počevši od 26. travnja 2018. godine sve do opoziva, povjerava tvrtki [] prijevoz paketa i ekspresnih pošiljki, s time da je datum važeće ponude u trenutku nastanka naloga 8. ožujka 2018. godine. Tužitelj prima na znanje da će se prijevoz obavljati isključivo sukladno aktualno važećim općim uvjetima poslovanja [] te da je u slučaju bilo kojeg pravnog spora koji se pojavi vezan uz prijevoz paketa i ekspresnih pošiljki nadležan sud prema sjedištu tvrtke []. Pored toga, tužitelj izjavljuje da je preuzeo i pročitao Opće uvjete poslovanja tvrtke [] te da je suglasan sa sadržajem istih. Prema članku 44. stavku 4. Zakona davatelj poštanskih usluga obavezan je opće uvjete iz stavka 1. ovog članka, te izmjene općih uvjeta dostaviti Agenciji najmanje 15 dana prije početka njihove primjene, dok stavak 7. istog članka propisuje da Agencija može, prije ili nakon objave općih uvjeta davatelja univerzalne usluge, odlukom narediti izmjenu, dopunu ili ukidanje pojedinih odredaba općih uvjeta ili opće uvjete u cijelosti, ako utvrdi da u suprotnosti s odredbama ovog Zakona ili propisa donesenih na temelju ovoga Zakona. Tuženik nije primijenio propisanu zakonsku mogućnost, pa postoji predmnijeva da opći uvjeti [] nisu u suprotnosti s odredbama Zakona ili propisa donesenih na temelju Zakona, pa tužitelju pripada pravo na naknadu štete iz konkretnog slučaja u iznosu od 1.250,00 kn, pravo na vraćanje iznosa naplaćene cijene poštanske usluge, te pravo na isplatu zakonske zatezne kamate, računajući od dana podnošenja zahtjeva za naknadu štete.

Usljed iznijetog, a na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u izreci presude.

Sud je odbio tužitelja sa zahtjevom za naknadom troškova upravnog spora, budući da članak 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10, 143/12, 152/14. i 29/17.) propisuje da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Stavak 3. citiranog članka propisuje da svaka stranka prethodno sama podmiruje troškove koje je prouzročila svojim radnjama, osim ako zakonom nije drukčije propisano.

Sud je dosudio zainteresiranoj osobi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn temeljem članka 79. stavka 4. ZUS-a, a koji se sastoji od sastava odgovora na tužbu - 2.500,00 kn i PDV-a 625,00 kn. Radi se o opravdanom trošku shodno članku 79. stavku 1. ZUS-a, s time da se visina istog temelji na stavku 2. citiranog članka ZUS-a, a u svezi Tbr. 23. točke 1. Odvjetničke tarife.

U Zagrebu, 11. rujna 2020. godine

Sudac:
Ivan Levak, v.r

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

[Handwritten signature]